

Til §§ 37—40.

Disse Paragrafer, der svare til §§ 8—11 i Loven af 1871, adstille sig, bortset fra Redaktionsændringer, kun deri fra de ældre Regler, at der i §§ 37 og 40 er givet Regel for det Tilfælde, at Sommeret ikke er tilstrækkelig skarptanket, at der i § 38 dels er givet nærmere Bestemmelse om Murankerens Længde, dels efter Bygningskommissionens af Magistraten tiltraadte Forslag i 1ste Punktum er tilføjet den Forskrift, at Afstanden mellem Bjælkerne intet Sted maa være over $1\frac{2}{3}$ Alen, at det i § 39 ubetinget fordrer, at Indstubsdækket, naar Bjælkerne ere smalle end 7 Tommer, skal hvile paa Lægter, fastgjorte til Bjælkerens Sider, medens Loven af 1871 hjemler, at Indstubsbrædderne kunne indskydes i de smalle Bjælker, naar disse gjøres saa meget højere, som Halvdelen af Jordbyningen i Bjælken udgjør, samt endelig at Reglen om, at Stadsbygmesteren til en vis Grad kan fritage for Anbringelsen af Indstubsdække, er tilføjet i denne Paragraf, medens den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1871 findes i § 14 sidste Punktum.

Til §§ 41—45.

Medens Loven af 17de Mai 1856 § 68 aldeles havde forbudt efter Udgangen af Aaret 1865 at indrette Beboelsesleiligheder i Kjældere, havde Loven af 1871 § 57 tildels igjen indrømmet saadan Indretning under visse nærmere Betingelser. Som det vil erindres, henhørte dette Punkt til dem, mod hvilke der strax efter Lovens Emanation reistes Indsigelse fra et sanitært Synspunkt, og Spørgsmaalet har derfor under den nu stedfundne Revision foranlediget en indgaaende Overveielse, der dog ikke har ledet til fuld Enighed. Revisionskommissionen har udtalt sig for Bibeholdelsen af Retten til at indrette Beboelseskjældere; den har dog knyttet Retten i saa Henseende foruden til de i Loven af 1871 fastsatte Betingelser endvidere til den Betingelse, at Gaardsrummet i den paagjældende Eiendom skal opfylde de i Forslagets § 22 givne Bestemmelser og at der under Bræddegulvet skal anbringes Betonunderlag, ligesom den har foreslaaet en bestemt Maade, paa hvilken Indtrængelse af Jordfugtighed gennem Beboelsesrummets Vægge skal imødegaaes. Ligesom den derhos har foreslaaet, at Dræning til Kloak kan bortfalde i de Tilfælde, hvor Beboelseskjælderne ligge i saadan Høide, at Dræning kunde have været anvendt, naar der under samme findes en anden Kjælde, der efter Stadsbygmesterens Skjøn ikke vil samle Vand, saaledes har den i Paragrafens 2det Stykke fastlaaet de Regler, under hvilke Bygningskommissionen fremdeles som hidtil skal kunne tilstaa en Benyttelse af Kjældere, som ikke fyldestgjøre de i Paragrafens 1ste Stykke opstillede Betingelser, til Beboelse, der dog ikke maatte omfatte Natteophold. I Borgerrepræsentationen vedtoges det imidlertid efter

længere Forhandling med 19 Stemmer mod 12 at forandre 1ste Stykke i Revisionskommissionens Forslag derhen, at det kom til at lyde saaledes: I Kjælderrum maa for Fremtiden intet Beboelsesrum indrettes. Alle Kjælderrum skulle være forsynede paa forsvaerlig Maade med Vinduer og Betonunderlag, under hvilket, forsaavidt de lokale Forhold tillade det, er drænet til Kloaken i Gaden paa en af Bygningsinspektøren som fyldestgjørende anerkjendt Maade. Alle Gulvene i Kjælderrum skulle lægges af et Materiale, der er uigjennemtrængeligt for Uddunstninger. De nuværende Beboelseskjældere skulle ligesom tidligere være forsynede med tilstrækkeligt Lys og Bræddegulv. 2det Stykke af Revisionskommissionens Forslag (det foreliggende Forslags 2det Stykke) bibeholdtes derimod. Det vilde derefter kun med Bygningskommissionens Tilladelse kunne indrømmes at benytte Kjældere til Beboelse, og dette kun, forsaavidt som Kjælderen ikke benyttes som Beovertningsloale eller til Natteophold. I sin over Sagen afgivne Betænkning yttede derefter Bygningskommissionen, at den vel kan erkjende, at der kan være Afkilligt, der kan tale for, at man ganske udelukker Kjældere fra Beboelse, hvilket Kommissionens Medlem, StadsLAGEN, fremdeles fastholder, men at den ikke kunde erkjende Hensigtsmæssigheden af de Bestemmelser, der i den af Borgerrepræsentantskabet vedtagne Paragraf ere stillede for Benyttelsen af Kjælderrum til hvilken som helst Brug, og Kommissionen fremhæver sluttelig, at Borgerrepræsentationens Vedtagelse af Paragrafens 2det Stykke synes at gaa ud fra en Opfattelse, der er modsat den, som ligger til Grund for det første Stykke. Kjøbenhavns Magistrat, der isvrigt tiltraadte Bygningskommissionens anførte Bemærkninger, har med Hensyn til Hovedspørgsmaalet troet at burde slutte sig til Revisionskommissionens Forslag. Den har i saa Henseende fremhævet, at det i økonomisk og social Henseende har megen Betydning for en stor Del mindre Næringsdrivende at kunne have Beboelse ved Siden af deres Vuit i Kjælderen, og naar der nu ikke er ført noget som helst Bevis for, at Beboelseskjældere, der opfylde de Betingelser, som Bygningsloven af 1871 og det foreliggende Forslag foreskrive, ere skadelige for Sundheden, maatte Magistraten finde det i højeste Grad utilraadeligt ganske at udelukke Kjælder fra Beboelse.

Efter Ministeriets Mening maatte det nu ogsaa, under Hensyn til den af Magistraten fremhævede Betydning, som Bibeholdelsen af Retten til at benytte Kjældere har i social Henseende, anses for rigtigt og stemmende med de Grundsaetninger, paa hvilke Bygningsloven i det Hele hviler, at Spørgsmaalet om Tilstedeligheden af at benytte saadanne Kjældere maatte afhænge af, at det virkelig kunde anses for godtgjort, at Benyttelsen til Beboelse af Kjældere, der vare indrettede